

סא"ל צביקה שילר - קמ"ן דרום

נבו: מה שם?

צביקה: צביקה שילר.

נ. מה תפקידך?

צ. קמ"ן דרום. מאז 1 מרצ.

מבקש אorthן לענות על מספר שאלות בעניין פרשת סימן טוב ומסמן סימן טוב, כפי שנקרה לו, ובמובן אם אין רוצה להעיד מסיבות אישיות או מסיבות כלשהן, אין מוכרכה.

צ. מוכן להעיד.

נ. מתי עברך נודע לך לראשונה על הפרשה.

זהגעתי לפיקוד מצאתי למעשה חוליות מערך, כולה מלאה באנשי מילואים. אנשים סדירים לא היו. התחלתי לעסוק בתקופה הזאת בהכנות חדשים, והוצתה מילואים ושהרוורם. בתקופה הזאת התחילו להגיע אליו רינוגים, אחד ועוד אחד, בנפרד, הגיעו אליו רינוגים, עוד לפני שפורטם דו"ח הביניים של ועדת אגרנט, הדו"ח החלקי של ועדת אגרנט שמשהו לא תקין בנושא המסמך, הדו"ח של סימן-טוב. לא נכנסתי זהה – מפני שאני יודע שסימן טוב עצמו לא היה מקובל, כמו שגדליה לא היה מקובל – גם סימן טוב לא היה.

חשבתי שזה פשוט, שיש פה מישהי קינהה,

או משהו, אז לא חתיכתני זהה. ביום שפורטם דו"ח ועדת אגרנט, הגיע אליו בחור איש מילואים מרחוק, בשם גראם, ושמעתה לדראונה – הוא ביקש ממשי לשם הספר. שמעתי את הספר בשלמותו, לאחר שנorum הזה – היה איש – גם הוא שמע – לא היה שום צד בדבר הזה, מאחר וראיתי... וגם קצת נפגעה מעצם הדו"ח. האמת היא שקטה נפגעה, כי קמ"ן פיקוד, ראייתי את עצמו עשוי להיפגע يوم יום מכל מני ארוועים כאלה, או קראתי לזה "סימן-טובים קטנים כאלה" והחלטתי שם יש משהו לא נכון בעסק הזה – אני מוכרכה לראות מה זה. מצד שני, אסור היה לי, במקרה שהוא דרך לפסול את האנשים האלה לעדות, ועל כן החלטתי לשוחח עם כל בעלי הדבר – עם כל אחד

- צ. בוגר. ושותתי ביום ב', לפני שבוע - עם כל אחד בוגר. זה לאחר שבעצם אחד מהם כבר פנה ביוזמתו, ומחקר על ידך או ע"י מישו, זה היה ברעם. ומה שאני עשית לאחר שראיתי במה אמרים הדברים - מה שאני רأיתי לנכון לעשות זה לבקש מהם לכתוב מכתב לוועדת אגרנט. וחשבתי שיש להם "קיים" צורך בספר. בעצם הסיפור, אני קצת שומע.
- ג. מתי פעם ראשונה שמעת מפי ברעם יבור על דעתו בענין המסמך?
- צ. ממנו בדיק שמעתי לפני איזה שבועיים.
- ג. רלפני כן?
- צ. שמעתי שלום גריין.
- ג. מי?
- צ. רס"ן שלום גריין כל הזמן מהרגע שהגעתי, ואני מכיר אותו הרבה שנים, אני היתי ק' קמ"ן פיק' דרום במלחמת ששת הימים והוא היה ק. מערך אצל, וקבע עלי ומהימן עלי במלון אחוז, יצא, השחרר, למד הנדסה וחזר עבשו למילואים. השחרר ביום אללה. שלום גריין כל הזמן טען שהוא במסמר הזה לא תקין, הוא בטוח בזה, ושיגיעו אליו לחקירה, הוא יכח. והוא הוכיח את זה, יספר, האמת היא...
- ג. מה הוא אמר לך שיש?
- צ. הוא אמר שיש השתלה במסמך.
- ג. מה ~~ה~~ השתלה?
- צ. העמוד הראשון של המסמך. העמוד ניתן למשמרת. ניתן לשמרת בדף מסוים. הוא הושמד, אחרי הכל כל מיני ספרדים שלא היו נוכנים שהוא פועל לחץ על אנשים, כשהוושמד כלל דף אחד לבן שלא היה בין הדפים שבמסרו למשמרת.
- ג. הוא ראה את הדף הלבן?
- צ. אכז לא בטוח שהוא ראה את הדף הלבן.
- ג. כלומר - הוא חי גם כן מפני שמוועות?
- צ. יכול להיות. יכול להיות. ביום מסוים, לתומי חשבתי שנעשה עול לסימון-טוב - שנסתירה המלחמה, ואם הוא נמצא שוא לא אשם, וזה עדין לפני ה-דו"ח, לפני שפורסם ה-דו"ח, פניתי לראש אמר"ן והבאתי אותו

לראיון לראש אמ"ן ובקשתי לסדר לו דרגה. אין תקז, אין זה, בכל אופן, הוא היחידי שלא הועלה בדרגה - לתומי - ארגנטיני לו דרגה. באותו שבוע הוא קיבל את הסרן, סימן-טוב. כסייען-טרב קיבל את הסרן בעצם התחילת כל המהומה. כי אז התברר להם כי לא רק שלא הגיעו אליהם, כמובן, וזה פתאום ה-דו"ח פורסם וכיו', לא הגיעו יותר, לא יჩנו יותר, אלא התברר להם שיכל להיות...

ג. מי זה הם?

צ. להם - זה קציני המילואים. הקשר עם קציני המילואים זה עדין כזה שמידי כמה ימים מתייצב, מביא עבודה לוקח עבודה, הם עדים לא משוחררים לגמרי, הם באים. וזה פנה אליו, באמצעות נרעם. והוא אמר שלא מספיק שהוא לא היה בסדר, והוא השtile וכך וכך עשה - הוא גם קיבל סרן. טוב, מה כבר לא יכולתי - גם פורסם ה-דו"ח, כבר לא יכולתי לעבור לסדר היום, ואני חשב שהיה מה גם נימוק מצפוני לקחת ולבדוק אם יש בכלל "קיים". אז לא רציתי לצחוק, לקחת או שהם אחד אחד. והתרשתי בעצם מאיש אחד בלבד, והוא אריה שפיין. אני מוכרכ לקשר את זה עם עוד דבר אחד קטן - וזה תבין את כל העסק, למה אריה שפיין, ומפני שבעצם זה הוא שראה, יש אחד שהשميد והוא נרעם, את המסמן כזה וכזה שהייתי ב-אורג' 143 בזמן המלחמה, אחרי המלחמה - אני לא זוכר, כבר אז, כבר אז התחלו לספר לי שסייען טוב מטהובב ומספר ספרדים - מספר לזה שפעילים לחץ על זה ולזה שפעילים לחץ על זה, ורצו להשמיד את המסמן, ועשו חיפושים בפיקוד. לא הייתה הצד בעסק הזה, לא לקחת לחשומת לביו. אבל בסה"כ הייתה מה מערכת שלמה ש-100% היו שקרים: לא הופעל לחץ על אף אחד. לא דובר עם אף אחד. דבר נוסף שהוכח לי - הוכח לי עד כמה שאפשר, ואני מכיר את גדליה. אני לא מתזכיר להיות חבר שלו, אבל אני מכיר אותו. יכול להיות שהואשם ב-1000 דברים, אבל היה לי רושם שבדבר הזה הוא לא אשם. הוא לא אשם בכך, שגדליה, כשהוא כותב מסמן ואני עברתי אותו ועבדתי אותו, גדליה - שהוא מוחק מהו - הוא כותב למה. אני למשל לא. יש מיליון יהודים. הוא כותב.

צ. הוא כותב למה הוא מחק, לא יעדור. זה שנים שאני מכיר את האיש ופה מחקו לו בעמוד הראשון שהוא העמוד הקובע.

אני לא ראיתי אפילו את המסמך. אבל מחקו לו קטע ולא כתבו למה. וגדליה בן כותב. כל זה הביא אותו בסופו של דבר, לבקש מהאנשיים האלה לפניו אליך, בצד הרומי.

ג. הוא לא אמר לך, יבור, כשהוא בא אליך, שכבר פנה אליו?

צ. אמר לי, ונאמר לו, בשבייל זה לא שמעתי אותו. כי הוא אמר לי שהוא פנה אליך ואמרת לו לא לדבר בדבר ובדרכך.

ג. צביקה, אתה עבדת עם האלוף גורנץ?

צ. שמואליק גורנדייש? אף פעם לא.

ג. מה אתה אומר על נורעם?

צ. הוא לא חטיאר בעינני עד מהימן, שוב, במקרה הזה, כי כל שיטת הסיפור שלו, זה היה דבר אסור לקרוא לו מבוקשים היום, אבל זה דבר שהיה די מאורגן, די תומכין, הוא דיבר עם אנשים. ולכן - נורעם בעינני - היה פסול. מראש. נורעם רק נתן את הפתחה לדבר עם האיש, שהיה צריך לדבר אליו - זה אריה שפיצן. ומהימנים עלי זה אריה שפיצן, שהוא יודע. ושלום גרין, שידוע את הנוהלים אבל מעולם לא עסק בדבר הזה.

ג. אבל שלום גרין לא עד, תסכים אתי, הוא לא מעיד על המסמך, הוא לא ראה אותו.

צ. אבל שלום גרין מעיד רק על שיטת עבודה.

ג. אז ייתכן שסימן טוב לא מילא תפקידו כראוי בזה שלא קם מחוליו לבוא למלחמה. אבל זה עוד לא אומר מילה על זיוף. אתה מבין את ההבדל? זה הבדל גדול! שלום גרין עשה לי רושם מהימן מאוד. גם שפיצן.

ג. גם בן, שניהם. וכי אמרתني לך שלא? אבל אני שאלתי אותו על נורעם יבור, שהוא האיש הלחות אחראי זה. מי שמעורר את העסק, מי שכח את המכתב לוועדה זה נורעם יבור, זה לא שפיצן.

צ. אבל נורעם לא היה מתקבל אותו כעד.

ג. לא הייתה מקבל אותו?

- צ. אני גם אמרתי כשהגמראתי לדבר עם האנשים, אמרתי לך חווילית המערך הנוכחית, מי שהולך לקבל את זה, בני ערד, אמרתי לו שברעם בעיני הוא לא עד. מיד בהתחלה, שגמראתי לשוחח אותו - אמרתי לו - בני, נרעם הזה הוא לא עד.
- ג. למה?
- צ. כל שיטת ההצגה שלו, לא מצאה חן בעיני. כל השיטה הזאת: שום נקודה לא היתה חטפה, הכל הסתדר, הכל היה מאורגן, ועל כן אני בಗלל הדבר הזה, מיד, אמרתי ש מבחינתי הוא לא משחק, יותר הוא לא משחק. מי שהביא את זה לפרסום - זה חייב להיות נרעם. בغالל האופי שלו. אלא אם כן עשה את זה מישחו חיצוני, אבל בחוץ לא ידעו את זה.
- ג. אתה חושב שברעם פירסם את זה?
- צ. אני כמעט בטוח.
- ג. תודה רבה.